

§

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Р 81/18
02.11.2018. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Драгане Бољевић, председника већа, Снежане Живковић и Милице Аксентијевић, чланова већа, у парници тужиоца Удружења банкарских клијената “Ефектива”, са седиштем у Београду, Поречка 13, чији је пуномоћник адвокат АБ, против тужених Maximedia group д.о.о, са седиштем у Београду, Устаничка 189, локал 1, чији је пуномоћник адвокат АБ1, ради чинидбе, решавајући о сукобу надлежности између Вишег суда у Београду и Првог основног суда у Београду, изазваног актом Вишег суда у Београд П-6516/18 од 08.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 02.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење по тужби тужиоца Удружења банкарских клијената “Ефектива” од 13.10.2017. године, против туженог Maximedia group д.о.о, ради чинидбе, стварно је надлежан Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет доставио Вишем суду у Београду решењем П-15156/17 од 26.01.2018. године.

Виши суд у Београду није прихватио стварну надлежност и уз допис од 08.06.2018. године предмет је доставио Апелационом суду у Београду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности у смислу одредаба чланова 24 став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011 - други закон, 101/2011, 101/2013, 40/2015 - други закон, 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018 - Одлука Уставног суда) и 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11, 49/2013-одлука

Уставног суда, 74/2013-одлука Уставног суда и 55/14), Апелациони суд у Београду је оценио да је за суђење у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Према стању у списима, тужилац је тужбом поднетом 13.10.2017. године тражио да се обавезе тужени да прекине са обмањујућим оглашавањем производа “Веко машина за прање судова DFN 04210 W” под ценом од “25.990,00 динара – учешће 2.599,00 динара – рата 11 x 2.599,00 динара” у лифлету под називом “Пензионери”, који је изашао као прилог у дневном листу “Курур” дана 10.10.2017. године. Заснивајући свој захтев на одредби чл. 71. Закона о оглашавању, тужилац је навео да активну легитимацију заснива на члану 73. истог закона, и то на чињеници да је као удружење грађана регистрован као организација за заштиту потрашача у Министарству трговине, туризма и телекомуникације Републике Србије – Одељењу за заштиту потрашача.

Наиме, одредбе чл. 70. до 73. Закона о оглашавању (“Службени гласник РС”, бр. 6/2016) уређују поступак правне заштите по овом закону утолико што за случајеве обмањујућег оглашавања прописују надлежност суда, која се одређује у складу са законом којим се уређује надлежност судова (члан 71. став 7)

Основни суд, у складу са одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Виши суд, у складу са одредбом члана 23. став 1. тачка 7. истог закона, у првом степену суди у грађанскоправним споровима кад вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије; у споровима о ауторским и сродним правима и заштити и употреби проналазака, индустријског дизајна, модела, узорака, жигова, ознака географског порекла, топографије интегрисаних кола, односно топографије полупроводничких производа и оплемењивача биљних сорти ако није надлежан други суд; у споровима о оспоравању или утврђивању очинства и материнства; у споровима за заштиту од дискриминације и злостављања на раду; у споровима о објављивању исправке информације и одговора на информацију због повреде забране говора мржње, заштите права на приватни живот, односно права на лични запис, пропуштања објављивања информације и накнаде штете у вези са објављивањем информације.

Предмет спора у овој парници јесте чинидба – захтев да суд наложи прекид обмањујућег оглашавања, а све у складу са одредбама наведеног Закона о оглашавању. Код таквог стања ствари, у конкретном случају, а сагласно цитираној одредбу члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, која изричито уређује врсту спорова за које је установљена надлежност вишег суда у првом степену у грађанскоправним споровима, недвосмислено произлази да наведеном није прописана надлежност вишег суда у споровима о заштити потрашача. Имајући на уму да износ од 10.000,00 динара на који је тужилац определио вредност предмета спора не прелази ревизијски цензус из члана 403. став 3. ЗПП од 40.000,00 евра у динарској противвредности, за суђење по тужби тужиоца стварно је надлежан Први основни суд у Београду, сагласно одредби члана 22. став 2. Закона о уређењу судова.

Председник већа-судија
Драгана Бољевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић